

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

היה שמח, היה מצב!

ובכונת כל מלה במתינות ארץ מהרגיל. כשהגיע לתבות 'ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים' שב ובקש בתחנה מהרבנו של עולם שיבין את הלמוד ויחוש באהבה המיוחדת שיש לו מהשם יתברך. כשסים את התפלה, כבר לא נשאר אף אחד בבית הכנסת. בנצי נשק את הסדור, הלך לביתו בדרך ארץ ובזריונות כשעיניו מוטות כלפי מטה. "אה, איזו שמחה! כל כך טוב לי בלב. איזו מתנה להתפלל כזו תפלה, זה ממלא ומספק, הלואי יהיה לי שמח כל יום".

בנצי ולייזר שניהם מדברים על 'שמחה'. אף החלוק ביניהם הוא האם השמחה היא אמיתית או מזיפת. בעוד בנצי מרוקם והולך עם תחושה של ילד נעלה, לייזר הולך עם תחושת פזיונות והתפרקות. כביכול השמחה היא לעשות מעשה הבל ושטות, להתנהג במעוט דרך ארץ ולעשות ככל העולה על רוחו...

אף שנדמה כי אדם מלא שמחה, מגלה לנו רבנו שיש שמחה מזיפת. שמחה אמיתית היא רק זו המביאה את האדם להתקרב להשם ולעסוק בענינים נצחיים.

רבנו הזהירנו מאד לבלי לשנות כל השנה משקה המשפר מלבד יום הפורים. מספר, פעם אחת שנה רבי נחמן טולטשינר משקה המשפר ובא בחפה מיוחדת אל רבו רבי נתן, תוך כדי שפרעיו עליו דברי שבח וגדלה. השיב לו רבי נתן: "כו, כו, יפה היית אומר זאת לא מתוך פה שתינו..."

רבנו מספר על הכתות המוזרות שהלכו וטעו בדרךכם, חשבו מחשבות והסיקו מסקנות ספוגות בטעיות עצומות שהובילו אותם לחיות חיי שעה ריקים ורחוקים מהאמת. ביניהם היתה כת שאמרו שהעקר התכלית היא שמחה, משום שכשנולד בן, שמחים. כשיש חתנה שמחים, כשכובשים מדינה שמחים.

והלכו ומצאו להם שהיה הולך ערל בבגד בזוי, בידו אחז בקבוק יין שחר. אחריי הלכו כמה ערלים, והוא היה שמח מאד, ומדוע? כי היה שכור!

אותו ערב לא ישכח מראשו של לייזר. לאחר חברת המתמידים צעד לביתו. בדרך פגש את דוד חברו: "אל תשאל איזה שמח היה היום בחברה... אל תשאל... היה מצב. היה טוב. היו חגיגות, היה כזה שמח...", "מה היה לייזר? מה היה? אתה כבר מסקרו אותי?" פקח דוד את עיניו בסקרנות. "תקשיב, המשגיח לא הגיע, עשינו מה שרצינו. מעט ילדים למדו למוזים אחרים, רב הילדים שחקו במים, השפריצו אחד על השני, שני ילדים אף עמדו על השלחנות, אחר כך עשינו כדורי מים עם טישו ספוג והשלכנו זה על זה. בקצור דוד, היה שמח כמו שכתוב..."

בנצי, שראה את המצב בחברה ללא המשגיח, החזיר את חפציו לשקית ויצא להתפלל מעריב. היום יש לו זמן יותר מכל יום, לשם כך החליט להתפלל באטיות

ספּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מִשָּׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת

מַעֲשֵׂה י"ב - מִבַּעַל תְּכֵלֶה (10)

חֲתָנָה שְׂמֵחִים, כְּשֶׁכּוֹבָשִׁים אֵיזָה מְדִינָה
שְׂמֵחִים, נִמְצָא שְׂתִכְלִית הַכֹּל הוּא
שְׂמֵחָה. עַל־כֵּן בִּקְשׁוּ אִישׁ שְׂיִהְיֶה שְׂמֵחַ
תָּמִיד, נִמְצָא שֶׁהוּא אֵצֶל הַתְּכֵלִית, וְהוּא
יְהִי מֶלֶךְ עֲלֵיהֶם. וְהָלְכוּ וּמִצְאוּ שֶׁהִיא
הוֹלֶךְ עָרֵל אֶחָד בְּכַתְנַת בָּזוּי כְּדֶרֶכּוֹ, וְנִשָּׂא
פְּלַעֲשִׁיל יִין־שָׂרָף, וְהָלְכוּ אַחֲרָיו כַּמָּה
עָרְלִים. וְזֶה הָעָרֵל הִיא שְׂמֵחַ מְאֹד (כִּי הִיא
שְׂכּוֹר מְאֹד). וְרָאוּ שֶׁזֶה הָעָרֵל הוּא שְׂמֵחַ
מְאֹד וְאֵין לוֹ שׁוֹם דָּאָגָה, עַל־כֵּן הוֹטֵב
בְּעֵינֵיהֶם הָעָרֵל הַזֶּה, כִּי הִשִּׁיג אֶת
הַתְּכֵלִית שֶׁהוּא שְׂמֵחָה, וְקִבְּלוּ אוֹתוֹ לְמֶלֶךְ
עֲלֵיהֶם, וּבִוְדָאֵי הִנְהִיג אוֹתָם בְּדֶרֶךְ
הַיִּשָּׁר. וּבִחְרוּ לָהֶם אֶרֶץ גּוֹרְמַת לְעִנְיָן
שְׁלָהֶם, דִּהְיוּ מְקוֹם כְּרָמִים וְכִיּוּצָא,
שְׂיִהְיוּ עוֹשִׂין יִין, וּמִהַחֲרָצִנִּים יְהִיו
עוֹשִׂין יִין־שָׂרָף, וְלֹא יֵלֶךְ שׁוֹם דָּבָר
לְאַבּוּד, כִּי זֶהוּ עֵקֶר הַתְּכֵלִית אֲצֻלָּם
לְשָׂתוֹת וּלְהַשְׁתַּכֵּר וּלְהִיּוֹת שְׂמֵחַ תָּמִיד,
אֶחָד־עַל־פִּי שְׂאִין שׁוֹם שִׁכּוֹת וְעִנְיָן

כֶּת אַחֲרֵת אָמְרוּ, שֶׁעֵקֶר הַתְּכֵלִית הוּא
הַדְּבוּר, כִּי מוֹתֵר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה הוּא
הַדְּבוּר, וּמֵאַחֵר שֶׁזֶה עֵקֶר הַיִּתְרוֹן שִׁישׁ
לָאָדָם, עַל כֵּן זֶהוּ עֵקֶר הַתְּכֵלִית. עַל־כֵּן
בִּקְשׁוּ לָהֶם אִישׁ דִּבְרוֹן, שְׂיִהְיֶה בַּעַל־לָשׁוֹן,
שִׂידַע כַּמָּה לְשׁוֹנוֹת וְיִרְבֶּה לְדַבֵּר תָּמִיד, כִּי
אִישׁ כֵּזֶה הוּא אֵצֶל הַתְּכֵלִית. וְהָלְכוּ
וּמִצְאוּ אִישׁ צִרְפָּתִי מִשְׁגָּע, שֶׁהִיא הוֹלֶךְ
וּמְדַבֵּר לְעַצְמוֹ. וּשְׂאִלוּהוּ אִם יוֹדַע
לְשׁוֹנוֹת, וְהִיא יוֹדַע כַּמָּה לְשׁוֹנוֹת. וְאִישׁ
כֵּזֶה בּוֹדָאֵי הִשִּׁיג הַתְּכֵלִית (לְפִי דַעְתָּם
הַנְּבוּכָה), מֵאַחֵר שֶׁהוּא בַּעַל־לָשׁוֹן,
שִׂידַע כַּמָּה לְשׁוֹנוֹת, וּמְדַבֵּר הֲרִבָּה
מְאֹד, כִּי הוּא מְדַבֵּר אֲפִלּוּ לְעַצְמוֹ. עַל־כֵּן
הוֹטֵב בְּעֵינֵיהֶם אִישׁ הַזֶּה וְקִבְּלוּ אוֹתוֹ לְמֶלֶךְ.
וּבִחְרוּ לָהֶם אֶרֶץ גּוֹרְמַת לְעִנְיָן שְׁלָהֶם,
וְהָלְכוּ וַיֵּשְׁבוּ שָׁם עִם מֶלֶכָם. וּבִוְדָאֵי
הִנְהִיג אוֹתָם בְּדֶרֶךְ הַיִּשָּׁר.

כֶּת אַחֲרֵת אָמְרוּ, שֶׁעֵקֶר הַתְּכֵלִית הוּא
שְׂמֵחָה. כִּי כְּשֶׁנּוֹלָד בֵּן שְׂמֵחִים, כְּשִׁישׁ

לְשִׁמְחָתָם, כִּי אֵין לָהֶם כָּלֵל עַל מַה
לְשִׁמּוֹחַ, אֶף־עַל־פִּי־כֵן זֶה הָיָה עֵקֶר
הַתִּכְלִית אֲצֻלָּם לְהִיּוֹת שְׂמִיחַ תָּמִיד עַל לֹא
דָּבָר. וּבַחֲרוּ לָהֶם אֶרֶץ גּוֹרְמַת כַּנָּ"ל
וְהָלְכוּ וַיָּשֻׁבוּ שָׁם.

וְהִיָּתָה כַּת אַחֲרֵת אָמְרוּ, שְׂאִין כָּל זֶה
תִּכְלִית, רַק עֵקֶר הַתִּכְלִית הוּא רַק לַעֲסֹק
בַּתַּפְלָה לְהַשִּׁים יִתְבָּרֵךְ וְלִהְיוֹת עָנוּ וְשִׁפְלִי־
בָּרֵךְ וְכוּ'. וּבִקְשׁוּ לָהֶם בַּעַל־תַּפְלָה אֶחָד
וַעֲשׂוּ אוֹתוֹ לְמֶלֶךְ עֲלֵיהֶם.

(וְהִמָּעִין מֵאֲלֵיו יָבִין, שְׁכָל הַכְּתוּת הַנָּ"ל כָּלָם
טָעוּ מְאֹד בְּמִבּוֹכוֹת גְּדוּלוֹת מְאֹד, רַק זֹאת
הַכַּת הָאֲחֵרוֹנָה כּוֹנֵנָה הָאֲמֵת, אֲשֶׁרִי לָהֶם).
כָּל זֶה סִפֵּר אֶחָד מֵהַגְּבוּרִים הַנָּ"ל
לְהַבְעֵל־תַּפְלָה. וְסִפֵּר לוֹ שֶׁהֵם (דִּהְיָנוּ אֵלּוּ
הַגְּבוּרִים שֶׁנִּתְחַבְּרוּ עִם הַגְּבוּר הַנָּ"ל) הֵם
מִן הַכַּת שֶׁל בַּעֲלֵי הָאִיבָרִים, שֶׁקִּבְּלוּ
עֲלֵיהֶם לְמֶלֶךְ בַּעַל אִיבָרִים כַּנָּ"ל.

כַּת אַחֲרֵת אָמְרוּ, שְׂעֵקֶר הוּא חֲכָמָה.
וּבִקְשׁוּ לָהֶם חָכָם גָּדוֹל וַעֲשׂוּ אוֹתוֹ מֶלֶךְ
עֲלֵיהֶם, וּבִקְשׁוּ לָהֶם אֶרֶץ גּוֹרְמַת
לְחֲכָמָה וְהָלְכוּ וַיָּשֻׁבוּ שָׁם.

כַּת אַחֲרֵת אָמְרוּ, שְׂעֵקֶר הַתִּכְלִית הוּא
לְהַשְׁגִּיחַ עַל עֲצָמוֹ בְּאִכְלָה וּשְׂתִיָּה, (שְׁקוּרִין
פִּילֹוִינ), לְגַדֵּל הָאִיבָרִים. וּבִקְשׁוּ בַּעַל
אִיבָרִים, שְׂיֵשׁ לוֹ אִיבָרִים גְּדוֹלִים וּמִשְׁגִּיחַ
לְגַדֵּל הָאִיבָרִים כַּנָּ"ל, כִּי מֵאַחֵר שְׂיֵשׁ לוֹ
אִיבָרִים גְּדוֹלִים יֵשׁ לוֹ חֵלֶק יוֹתֵר בְּעוֹלָם
(כִּי הוּא תוֹפֵס מְקוֹם יוֹתֵר בְּעוֹלָם), וְהוּא
סָמוּךְ יוֹתֵר אֶל הַתִּכְלִית, כִּי זֶהוּ הַתִּכְלִית
לְגַדֵּל הָאִיבָרִים, עַל־כֵּן אִישׁ כָּזֶה רָאוּי לְמֶלֶךְ.
וְהָלְכוּ וּמִצְאוּ אִישׁ אֶרֶץ, (שְׁקוּרִין וַיִּינָגֵר),
וְהוּטַב בְּעֵינֵיהֶם, כִּי הוּא בַּעַל אִיבָרִים וְסָמוּךְ
אֶל הַתִּכְלִית, וְקִבְּלוּ אוֹתוֹ לְמֶלֶךְ. וּבִקְשׁוּ
לָהֶם אֶרֶץ גּוֹרְמַת לָזֶה, וְהָלְכוּ וַיָּשֻׁבוּ שָׁם.

שאלות לחידודא

בחן 38א:

מעשה י"ב מבעל תפילה (10)

- ו. מה אמרו הכת השיעית שהתכלית הוא?
 - ☐ רק לעסוק בתפילה להשם יתברך
 - ☐ להיות ענו ושפל ברך
 - ☐ שתי התשובות נכונות
- ז. את מי מצאו למלך בתחילה הכת הזו?
 - ☐ לא מצאו איש שראוי למלוך עליהם
 - ☐ הבעל תפילה שלנו
 - ☐ בעל תפילה אחד
- ח. איזה מכל כתות אלה טעו ואיזה כווננו לאמת?
 - ☐ כל הכתות טעו
 - ☐ כל הכתות טעו חוץ משתי כתות שאמרו שהעיקר הוא שמחה ותפילה
 - ☐ כל הכתות טעו חוץ מאלו שאמרו שהתכלית הוא רק תפילה וענוה.
- ט. מאיזה כת היו האנשים של הגבור?
 - ☐ מהכת שאמרו שהתכלית היא רציחה
 - ☐ מהכת שאמרו שהתכלית היא לגדל איברים
 - ☐ שתי התשובות נכונות
- י. האם למדת את המעשה השבוע?
 - ☐ רציתי
 - ☐ פעם
 - ☐ פעמיים

- א. איזה מלך מצאו הכת החמישי שראוי להיות להם למלך?
 - ☐ איש שידע לדבר בקול
 - ☐ איש שידע לצעוק בקול דממה דקה
 - ☐ איש צרפתי משוגע, שמדבר לעצמו
- ב. את מי לקחו למלך הכת שאמרו שהתכלית היא שמחה?
 - ☐ ערל שיכור בכתנות בזוי ונשא יין שרף
 - ☐ איש יודע לשמח אלמנות ויתומים
 - ☐ איש שצוחק כל היום
- ג. על מה שמחו הכת הזאת?
 - ☐ על זה שזכו למצוא מלך שראוי להם
 - ☐ על נקודות טובות שמצאו בעצמן
 - ☐ אין להם כלל על מה לשמוח
- ד. את מי בחרו למלך הכת שאמרו שהתכלית היא חכמה?
 - ☐ בן של חכם
 - ☐ תלמיד חכם
 - ☐ חכם גדול
- ה. למה אמרו הכת השמינית שהתכלית היא לגדל איברים?
 - ☐ כי מי שמגדל איבריו יש לו יותר חלק בעולם
 - ☐ כי מי שמגדל איבריו יש לו יותר כבוד
 - ☐ שתי התשובות נכונות

בעומק המעשה

ובקשו להם ארץ גורמת לזה, באיזה כת לא כתוב כלל שבקשו להם ארץ שגורמת לזה?
ובקשו להם ארץ גורמת לזה, באיזה מן הכתות מפרט רבינו איזה סוג ארץ גורמת להנהגה של הכת?

תשובות על מעשה י"ב מבעל תפילה (9)

ובקשו להם ארץ גורמת לזה, באיזה מן הכתות מפרט רבינו איזה סוג ארץ גורמת להנהגה של הכת? **בכת של רציחה**

תצוין בכל אלו מארבע הלשונויות על איזה כת כתב רבינו

ובקשו להם ארץ גורמת לזה – נזון ממזונות דקים

ובקשו להם ארץ גורמת לזה – ישוב העולם

ובקשו להם ארץ גורמת ל... – רציחה

על-כן אלו הכת בקשו ארץ גורמת ... – כבוד

דעם רבינ'ס
אעשיות

למען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה: בפקס - 1532-6519611 להודעות - 02-5345040 לקבלת הגליון באימייל - m025345040@gmail.com

